

Seiväshyppykin sujui KALLE KAIHARILTA

Tamperelaiset muistavat ja tietävät Kalle Kaiharin ennen kaikkea paremmin yrittäjänä, urheilun järjestömiehenä ja presidentti Urho Kekkosen kaverina. Näistä nyt ainakin, mutta hänen taustansa aktiiviurheilijana on ehkä vähemmän tiedossa. Sitä hän kuitenkin aikanaan oli ja olikin sitä hämmästyttävän monipuolisesti ja hyvällä tasolla.

Luistelussa hän nappasi kaksi pronssimitalia työläisolympialaisissa, oli pujotelijana SM-tasolla, taitava biljardinpelaajana, keilailussa maaotteluedustajana sekä yleisurheilussa juoksijana (muun muassa useaan kertaan Kansan Lehden katuviestissä Yrityksen joukkueessa), seiväshyppääjänä, jossa kahdesti TUL:n mestaruuden lisäksi myös kerran hopealla ja pronssilla kahdesti sekä TUL:n Tampereen piirin mestarina viidesti. Hyppääjänä hänet tunnettiin vielä sukunimellä Flinck, jonka hän vuonna 1935 vaihtoi Kaihariksi.

Yleisurheilussa hän tosiaankin niitti komeimmat laakerinsa seiväshyppääjänä, vaikka jostain syystä muistelmissaan ”Kun keinot loppuu, niin konstit jää” (sivu 40), toteaaakin että ”10-ottelusta vihdoin löysin leipälajini”.

Ensimmäiset arvokisamitalinsa hyppääjänä ”kaunisvartaloineen ja lupaava” Kaihari voitti 24-vuotiaana vuonna 1925, jolloin hän oli TUL:n että sen Tampereen piirin mestaruuskilpailuissa hopealla. Yritystä samoihin aikoihin edustivat myös kovina kilpakumppaneina

na Erkki Karvonen ja Aarne Siren (myöhemmin Kaiharin tavoin kauppi-aana, siirtyi sittemmin Pyrinnön riveihin), Kisatoverien Rudolf Muukkonen sekä Nokian Pyryä edustanut Sulo Sandén.

Kaihari kehittyi seiväshyppääjänä lopulta aivan maamme kärkimiesten joukkoon. Hän oli TUL:n seivästilaston ykkösenä vuonna 1927 ja kaksi vuotta myöhemmin molempien liittojen yhteisessä tilastossa peräti neljäntenä sekä seuraavana vuonna kahdeksantena. Siitä oli maailmantilaston kahdenkymmenen joukkoon tosin vielä 20 senttiä, mutta aika lähellä sitä hän oli, mutta kuitenkin niin kaukana, kuten sentit urheilussa saattavat olla. Samana vuonna Kaihari oli TUL:n liittojoukkueen mukana kilpailumatkalla Saksassa, mutta useimmat kilpailunsa hän hyppäsi kuitenkin kotikaupunkinsa Pyykin kentällä. Seuratoverinsa Karvosen tavoin hän kilpaili ahkerasti myös Tampereen ulkopuolella Viipuria myöten.

KUVA: VAPRIKIN KUVA-ARKISTO

KAUNISVARTALOINEN JA LUPAAVA. Näitä molempia Kalle Kaihari oli. Parhaimmillaan hän oli seiväshyppääjänä Suomessa neljän korkeimmalta hypänneen joukossa.

KANSALLISET. Yritys mainosti Kansan Lehdessä vuonna 1929 seuraavan päivän kilpailujaan. Kalle Flinck noteerattiin tietenkin mukaan tähän mainoksen nimimiesten listaan ja ykköspalkinnon hän näistäkin hyppäsi.

Tampereen Yrityksen
suuret kansalliset

Iltakilpailut

URHEILUKENTALLÄ perjantaina elok. 2 p:nä alkaen 18,30.

OHJELMA: 100 m., 400 m., 800 m., 1,000 m. (tuloaraja 2,50), 3,000 m. alle 18 v., 200 m. juoksut. Pituus- ja seiväshyppy. Kuulantytöntö, kiekon- ja keihäänheitto.

Mukana J. Etholén, K. Vall, N. Bothas, A. Franzén, K. Flinck, N. Perkonjoja, A. Nummellin, E. Sella, V. Ahlroth, H. Nurmi, O. Salonen, N. Hällfors, R. Liinamaa, K. Nurminen, V. Meilin, y.m. Osanottajia n. 70.

Päättäjät ja palkintojen jako

PUISTORAVINTOLASSA klo 20—1.

Pääsymaksu urheilukentälle 8:— ja 5:—, lapset ilman. Päättäjät 10:—.

Ennätyksensä 371 Kaihari hyppäsi Kotkassa järjestetyssä maaottelussa TUL - Latvia. Saman vuoden Kalevan Kisoissa SM-pronssia hyppättiin tuloksella 360. Jälkeenpäin tulee väkisin mieleen, että tuo hänen ennätyksekseen jäänyt 371 olisi voinut olla jotain muutaakin. Ehkei sentään neljää metriä, mutta lähempänä sitä.

Kaiharin herrainvaateliikkeet veivät ilman muuta aikaa urheilulta. Vuonna 1929 hänellä oli myymälät Kuninkaankatu 2:ssa (aloitti siinä jo 1926) ja toinen sijaitsi Vellamonkatu 2:ssa. Näissä molemmissa oli myynnissä muun muassa tricolinipaitoja, kravatti- ja rusettinauhoja, autoilijoille tummia paitoja englantilaisesta khakikankaasta sekä suosittuja Elastic Collar-kauluksia. Näiden lisäksi liikkeissä oli myynnissä gramofonilevyjä, levykapsäkkejä- ja neuloja. Vuonna 1932 myymälät sijaitsivat Hämeenkatu 21:ssä ja Ilmarinkatu 6:ssa.

Kaiharin seiväsura päättyi vuonna 1933. Hän kävi vielä heinäkuussa Mäntässä voittamassa tuloksella 315, eikä hän sillä kunnollaan katsonut aiheelliseksi lähteä liiton mestaruuskilpailuihin Turkuun. Siellä mestariksi hyppäsi Voikkaan **Paavo Martelius** ja Kansan Lehti puntaroikin "Ainoa, joka olisi pystynyt tässä seurassa jotain tekemään olisi ollut **K. Flinck**. Miehestä ei ole enää kuulunut mitään. Olisikohan kilpaura jo päättynyt".

Näinhän siinä kävi, vajaat kymmenkunta vuotta kestänyt ura seipään kanssa päättyi, mutta kuten tiedetään, urheilua Kaihari ei missään vaiheessa jättänyt. Lajit vaihtuivat ja hänestä tuli myös valtakunnallinen urheilun järjestövaikuttaja. Jo aktiiviuransa aikana hän oli ollut Yrityksen puheenjohtajana, sota-vuosien jälkeen Pyrinnön puheenjohtajana, Tampereen Hiihtoseuran varapuheenjohtajana, Suomen Urheilun johtokunnassa ja sen liittovaltuuston puheenjohtajana eikä pidä unohtaa suurimerkityksellistä Kalle Kaiharin Tukisäätiötä, joka jakaa vuosittain stipendejä urheilun parissa ansioituneille. Suomen Urheilun suurristi hänelle myönnettiin vuonna 1980. 🐾

Näissäkin Kaihari mukana kotikentällä ja vähän muuallakin

1925	
05.07. Pyynikki	315 (3)
16.08. Pyynikki	330 (2)
20.09. Pyynikki	330 (3)
1926	
18.07. Pori	342 (2)
25.07. Pyynikki	345 (1)
15.08. Helsinki	340 (5)
22.08. Hämeenlinna	345 (1)
29.08. Kuopio	320 (1)
05.09. Pyynikki	350 (1)
12.09. Helsinki	350 (1)
24.09. Pyynikki	320 (3)
1927	
18.06. Helsinki	340 (2)
23.07. Pyynikki	340 (1)
21.08. Viipuri	355 (1)
29.08. Pyynikki	340 (1)
04.09. Riihimäki	348 (1)
18.09. Pyynikki	350 (1)
25.09. Helsinki	350 (1)
1928	
11.06. Pyynikki	361 (2)
12.08. Pyynikki	335 (1)
18.08. Turku	350 (2)
24.08. Riika	350 (1)
02.09. Pyynikki	350 (1)
1929	
21.07. Jämsä	352 (1)
02.08. Pyynikki	350 (1)
11.08. Pyynikki	350 (1)
18.08. Helsinki	363 (1)
01.09. Nokia	350 (1)
15.09. Kotka	371 (1)
29.09. Helsinki	360 (2)
1930	
20.07. Kauhava	363 (1)
28.07. Pyynikki	370 (2)
03.08. Mänttä	350 (1)
17.08. Kotka	360 (3)
24.08. Dresden	361 (1)
30.08. Leipzig	360 (1)
1931	
14.06. Helsinki	360 (1)
02.08. Pyynikki	360 (1)
18.08. Riihimäki	345 (2)
02.08. Pyynikki	360 (1)
10.08. Pyynikki	365 (1)
1933	
09.07. Mänttä	315 (1)

TUL:n mestaruus:

1927 Viipuri, Helsinki 1929

TUL:n hopeaa: Turku 1928

TUL:n pronssia:

Pyynikki 1925, Kotka 1930

Piirin mestarina Pyynikillä:

1926 - 1929, 1931

Piirin hopeaa Pyynikillä:

1925

TUL:n ennätys:

Pyynikki 11.06.1928,

Helsinki 18.08. 1929

Kotka 16.09.1929

Edustajana liitto-otteluissa

Latvia - TUL 24.08.1928

TUL - Latvia 15.09.1929

KUVA: JARI NIVELA

Olavi Virralle muistolaatta Pispalaan

Laulajamestari **Olavi Virran** (1915 - 1972) elämäntaipale esiintyvänä taiteilijana on ainakin iäkkäämmälle sukupolvelle varsin tuttua ja lisätietoa on tullut nyt Virran 100-vuotissyntymävuoden aikana.

Loistovuosinaan Virta varmaankin kiersi kaikki mahdolliset ja mahdottomat tanssipaidat vierailien Tampereella kymmeniä ja kymmeniä kertoja. Kaupunki oli käynyt Virralle tutuksi niiltäkin vierailuilta ja vuonna 1964 hän muutti Tampereelle asuen ainakin Aleksanterinkatu 29:ssä ja myöhemmin elämänsä viimeiset vuodet Pispalassa Iso Simolan talossa, Mäkitkatu 75:ssä.

Ilkka Kuusniemi eli myös laulajana tuttu Pispalan Sälli mielti jo vuosikymmeniä sitten Virralle omistettua muistolaattaa tuon asuinrakennuksen ulkoseinään.

- Jotenkin se asia sitten vaan jäi, mutta kun Pispalan Moreeni ry. ja taloyhtiö olivat nyt sitten samalla asialla, hanke eteni niin, että muistolaatan paljastus oli 14. heinäkuuta ja lähes puolen tuhatta ihmistä oli tuolloin tilaisuutta juhlistamassa, kertoo Kuusniemi.

Tilaisuutta juhlisti vielä Olavi Virran tunnetuimpia lauluja esittäneet Kuusniemi ja **Dimitri Isberg**.

Tämän muistolaatan lisäksi Olavi Virtaa on Tampereella muistettu myöskin muistomerkillä. Vuonna 1984 paljastettu "Elämän virta" sijaitsee Posteljoonipuistossa Rautatienkadun ja Itsenäisyydenkadun kulmauksessa. 🐾

TUOMO KOIVISTO